

เม็ดทรายได้ สามารถเดินฉาบฉวยในเม็ดทราย เดินฉาบฉวย
ในกระเจก เดินฉาบฉวยในหิน เข้าในโรงแทรกในหินได้ นับเม็ด
ฝนที่ตกลงมาในอากาศได้ ซึ่งครูบาอาจารย์ที่สอนวิชาเหล่านี้ได้ ก็
เห็นจะไม่มีอีกแล้วในทั่วราชอาณาจักรไทย คงไม่มีพระสงฆ์องค์ใดที่
จะสั่งสอนวิชาเหล่านี้ได้ จะให้ไปเรียนที่อินเดีย พม่า หรือ เขมร..
ก็ไม่มี...”

อีกทั้งคุณยายทองสุขยังเล่าอีกว่า ท่านได้เห็นปาฏิหาริย์
หลวงปู่ด้วยตาเนื้อแบบจะ ๆ ในครั้งที่ฝนตก ซึ่งท่านเล่าว่า “ในวัน
ที่ฝนตก เจ้าคุณพ่อท่านยืนกวาดเม็ดฝนอยู่ในกุฏิ โดยเท้าของท่าน
ยืนอยู่บนดอกบัวข้างละดอก อีกทั้งยังมีรัศมีสว่างลูกโชติช่วง
นำอัศจรรย์มาก...”

12

ยิ่งกว่า..หมอเทวดา

เรื่องอานูภาพและความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่..ใคร ๆ ก็พูดเป็น
เสียงเดียวกันว่า **Beyond Expectation** คือเหนือความคาดหมาย
ด้วยกันทั้งนั้น ขนาดในสมัยที่ท่านกำลังค้นคว้าวิชาธรรมกายอยู่ ซึ่ง
ช่วงนั้นยังไม่ได้**ประชุมธรรมกาย** (ซึ่งก็หมายถึง ทีมงานทำวิชาของ

ท่านยังมีไม่ครบ เพราะยังมาไม่มาก จึงยังไม่ได้รวมผู้ที่เข้าถึง พระธรรมกายให้มาทำวิชชาพร้อมกัน) แต่ท่านก็มีวิชาหนึ่ง..ที่ทำให้ วงการแพทย์ต้องตกตะลึงหรือเงไปตาม ๆ กัน เพราะมีสามีภรรยา คู่หนึ่ง นั่งเรือจ้างโดยให้เขาแจวมาส่งที่ท่าน้ำวัดปากน้ำ พอมาถึง.. ผู้เป็นสามีก็กระหืดกระหอบรีบเข้ามากราบหลวงปู่ที่ศาลาสอนธรรมะ ทันที ด้วยความเดือดเนื้อร้อนใจว่า “หลวงพ่อกับ..ภรรยาผมแท้งลูก ตอนนี้อายุอยู่ในท้อง นอนรออยู่ที่เรือ..ทรมานมากเลยครับ..!!!”

พอหลวงปู่ฟังเสร็จ ท่านก็นิ่ง ๆ แล้วพูดว่า “เออ..เอาลูกออก..เอาแม่ไว้ก็แล้วกัน” จากนั้นหลวงปู่ก็เอาด้ายสายสิญจน์มาม้วน เป็นกลม ๆ เล็ก ๆ แล้วสั่งผู้เป็นสามีว่า “เออ..เอาไปให้เมียของเอ็งกิน” พร้อมกับยื่นด้ายสายสิญจน์ที่ม้วนแล้วให้ที่มีือ

จากนั้นชายหนุ่มผู้เป็นสามีก็เลยถามหลวงปู่เพื่อให้แน่ใจว่า “ให้กินด้ายสายสิญจน์นี้เลยหรือครับ..??” หลวงปู่ท่านก็ตอบว่า “ใช่...” ผู้เป็นสามีก็ไม่รอช้า รีบเดินไปที่เรือจ้าง แล้วเอาสายสิญจน์ ที่หลวงปู่ให้มา ใส่ปากภรรยาที่นอนอยู่ในเรือ และให้ดื่มน้ำกลืน ลงไป น่าอัศจรรย์!! สักพักเดียวเท่านั้น..!!! ด้ายสายสิญจน์ก็ไปคล้อง เด็กที่ตายอยู่ในท้องออกมาทันที จนทุกคนที่เห็นเหตุการณ์ต่าง ตกตะลึงแบบสุด ๆ เพราะเด็กสามารถออกมาได้โดยไม่ต้องฉีดยา ไม่ต้องผ่าตัดอะไรสักอย่าง จนสุดท้ายแม่เด็กก็ปลอดภัย รอดชีวิต จากการตายทั้งกลมอย่างอัศจรรย์

ต่อมา..ภายหลังจากที่หลวงปู่ท่านประชุมธรรมกายแล้ว ท่านก็ทำวิชาปราบมาร พร้อมกับช่วยแก้ทุกข์ภัยมนุษย์ไปด้วย และหนึ่งในการแก้ทุกข์ภัยมนุษย์ ก็คือ การทำวิชาธรรมกายแก้โรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งท่านมีชื่อเสียงโด่งดังทางด้านนี้มาก จนมีคนมากมายรำลึกกันว่า..ท่านเป็นยิ่งกว่าหมอเทวดา !!! เพราะโรคที่ใคร ๆ รักษาไม่หาย แถมเป็นโรคที่ร้ายแรงมากในสมัยนั้น แต่หลวงปู่ท่านกลับสามารถใช้วิชาธรรมกายรักษาหายได้หมด เพราะการทำวิชาแก้โรคภัยไข้เจ็บของหลวงปู่ ท่านจะเข้าที่สาวไปถึงต้นเหตุของการเกิดโรค สาวไปถึงผู้ส่งโรคภัยไข้เจ็บมาบังคับมนุษย์ ซึ่งถ้าเขาบังคับได้ถึงจุดที่ทำให้เกิดโรค..มนุษย์ก็จะป่วยเป็นโรคนั้น..โรคนี้... และเมื่อท่านสาวไปถึงเหตุ ท่านก็จะไปดับที่เหตุ และพอเหตุดับ ผลก็จะดับไปด้วย แล้วมนุษย์ก็จะหายจากโรคนั้น

หรือในกรณีที่ผู้ป่วยกรรมหนักมากจริง ๆ คือ รักษาอย่างไรก็ไม่หาย โรคก็จะทุเลาลงอย่างเหลือเชื่อ หรือแม้แต่บางคนทั้งหมดอายุขัยลงแล้ว หลวงปู่ก็จะเอาบุญไปต่ออายุให้ (ในกรณีที่ร่างกายยังพอใช้การได้) ซึ่งการรักษาโรคของหลวงปู่ท่านจะให้เขียนชื่อและอาการของโรคลงในกระดาษรายงาน จากนั้นก็รวบรวมส่งเข้าโรงงานทำวิชา โดยที่หลวงปู่ท่านจะกลั่นแก้คุณบุญ โดยสั่งให้พระและแม่ชีที่ทำวิชาช่วยกันแก้โรคให้ ซึ่งการแก้โรคของหลวงปู่ท่านจะให้คนป่วยนั่งสมาธิให้ท่อง “สัมมา อะระหัง” ปฏิบัติธรรมอย่างจริงจังไปพร้อม ๆ กันด้วย เพราะถ้าคนป่วยยอมนั่งสมาธิ ก็

จะทำให้การแก้ไขโรคของท่านสำเร็จง่ายและเร็วขึ้น เปรียบเสมือนกับการเป็นแผลบาดเจ็บที่ขา หากคนไข้นั่งแกว่งขาไปมาอยู่ตลอดเวลา หมอก็จะทำแผลได้ลำบาก ตรงกันข้าม..หากคนไข้ทำขาให้อยู่นิ่ง ๆ หมอก็จะทำแผลได้สะดวกรวดเร็วขึ้น ซึ่งการทำอย่างนี้ ก็จะทำให้ท้ายที่สุด..โรคที่เป็นอยู่ก็จะหายเป็นอัศจรรย์ แถมคนป่วยหลายคนยังเข้าถึงธรรมะอีกด้วย...

ในช่วงที่หลวงปู่ท่านทำวิชาแก้ไขโรคนั้น ท่านก็ได้ทดลองนำคนป่วยหนัก 2 คน คือ คนหนึ่งเป็น**วัณโรค** อีกคนหนึ่งเป็น**โรคเรื้อน**..ซึ่งในสมัยนั้น ทั้ง 2 โรคนี้ เป็นโรคร้ายแรงที่สังคมรังเกียจมาก แถมไม่มีทางรักษาหาย แต่สุดท้ายหลวงปู่ก็ใช้วิชาธรรมกายรักษาจนหายขาดเป็นอัศจรรย์

และนับตั้งแต่นั้น..กิตติศัพท์เรื่องการรักษาโรคของหลวงปู่ก็เรื่องลือขจรขยายไปในวงกว้างอย่างรวดเร็ว จนทำให้มีคนสนใจเข้ามาปฏิบัติธรรมที่วัดปากน้ำเป็นจำนวนมาก อย่างเช่นกรณีของ **คุณชัช วนิทเกียรติ** เป็นโรคเรื้อนที่ไปรักษามากี่หมอก็ไม่หาย จนคิดจะเปลี่ยนใจไปนับถือศาสนาอื่น เพราะมีคนบอกว่า ถ้าเปลี่ยนไปนับถือศาสนานั้นแล้วจะหาย แต่ก็โชคดี ที่ช่วงนั้นคุณชัชเดินทางไปหาหลวงปู่ก่อนซึ่งพอหลวงปู่เห็นกับบอกว่า “ไม่ต้องไปทำอะไรหรอก แค่โรคเรื้อน.. “สัมผัส อะระหัง” เดียวก็หาย...” และสุดท้ายก็หายจริง ๆ เพราะหลวงปู่ท่านทำวิชาแก้ไขโรคให้ พร้อมกับ การที่คุณชัชได้หันมานั่งสมาธิปฏิบัติธรรมไปพร้อมกันด้วย...

..เรื่องราวการทำวิชาแก้โรคภัยไข้เจ็บของหลวงปู่มีอย่างมากมาย ซึ่งบางโรค..ดู ๆ แล้ว ก็ไม่น่าจะรักษากันง่าย ๆ เช่น โรคบ้า แต่หลวงปู่ท่านก็รักษาหาย อย่างเช่นเคสของ ป้าเทียบ สุขเจริญ ที่เป็นหลานแท้ ๆ ของหลวงปู่ คือ ป้าเทียบ..จะมีอาการบ้าเฉพาะหน้าหนาว บ้าแบบชนิดคลุ้มคลั่งจนต้องเอาโซ่ล่ามไว้เลยที่เดียว หน้าซำไปรักษามาก็หมอ ๆ ก็ไม่หาย จนผลสุดท้ายต้องมาขอพึ่ง บารมีหลวงปู่ซึ่งหลวงปู่ท่านก็บอกว่า “เอ็งนะ..ไม่ต้องไปรักษาที่ไหนหรอก เดียวหมดกรรม มันก็หายเองแหละ...”

จากนั้นหลวงปู่ท่านก็ให้กินยาลมของวัดปากน้ำ ชื่อว่า **ยาลมบาดทะจิต** และก็นั่งสมาธิ “สัมมา อะระหัง” ในช่วงที่ไม่ออกอาการบ้า และสุดท้าย..ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ คือ ต่อมาอีกประมาณ 4 - 5 ปี อยู่ ๆ อาการบ้าก็หายเป็นปกติทิ้งไปเฉย ๆ เป็นอัศจรรย์...

หรืออีกครั้งที่ **ลุงสังวาล เทียนทองคำ** ซึ่งเป็นน้องชายของสามเณรมงคล ที่เชี่ยวชาญในวิชาธรรมกายมากในสมัยนั้น ได้เล่าให้ฟังว่า.. “มีคนป่วยเดินทางมารักษากับหลวงปู่มาก และทางวัดก็ได้จัดเตรียมที่พักรักษาไว้ให้ด้วย ซึ่งการรักษาโรคของหลวงปู่ ก็ไม่ต้องใช้ยาอะไรให้ยุ่งยาก แต่ก็รักษาหาย แม้แต่มะเร็งหรือวัณโรค ท่านก็รักษาหายหมด หรืออย่างบางคนที่เป็นบ้า..คลุ้มคลั่งมาเลย ถึงขั้นที่ญาติที่พามาต้องเอาโซ่ล่ามไว้ก่อน เพราะกลัวจะหนีไปที่อื่น แต่พอพามาเจอหลวงปู่ท่านั้น..อาการบ้า ๆ ที่กำลังเป็นอยู่.. ก็สงบลงอย่าง

ประหลาด และสุดท้ายหลวงปู่ท่านก็ทำวิชาแก้โรคให้หายได้อย่างอัศจรรย์...”

คนป่วยที่มาหาหลวงปู่ในสมัยนั้น มีตั้งแต่ระดับรากหญ้า จนถึงระดับไฮโซ อย่างเช่น **คุณหญิงลมน บุรกรรมโกวิท** ภรรยา พ.อ.หลวงบุรกรรมโกวิท อดีตอธิบดีกรมโยธาธิการ และคณะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สมัย จอมพล ป.พิบูลสงคราม ท่านก็มาขอบารมีหลวงปู่ให้ทำวิชาแก้โรคให้ ซึ่งพอคุณหญิงหายป่วย ก็เกิดจิตศรัทธาอย่างแรงกล้า เข้าวัดปฏิบัติธรรมและกลายเป็น อุปัฏฐากใหญ่ของวัดปากน้ำไปในที่สุด

หรืออย่างลูกศิษย์หลวงปู่อีกท่านหนึ่ง คือ **พลตรีโสภณ กระาลัย** ในช่วงที่ท่านมีลูกคนแรกอายุได้ประมาณ 8 เดือน อยู่ ๆ หลวงปู่ก็ให้คนไปบอกที่บ้านพักในกรมทหารว่า “ให้ระวัง..ลูกจะเจ็บหนัก”

ซึ่งพอ**คุณประทุม**..ภรรยาของพลตรีโสภณฟังแล้วก็นึกสงสัยว่า.. “ลูกจะเจ็บป่วยได้อย่างไร ในเมื่อขณะนั้นลูกยังแข็งแรงดี ไม่มีที่ท่าว่าจะเจ็บป่วย” แต่เมื่อทราบจากหลวงปู่เช่นนั้น ก็พยายามระมัดระวังดูแลลูกอย่างดีที่สุด แต่ต่อมาอีก 2 - 3 วัน จู่ ๆ.. ลูกก็ป่วยเป็นโรคบิดขั้นรุนแรง จนหมอไม่รับรองว่าจะรอดชีวิต

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้พลตรีโสภณเกิดอาการร้อนรรีบมาถวาย
ใบแจ้งอาการป่วยของลูกแต่หลวงปู่ ซึ่งหลวงปู่ท่านก็บอกว่า “มัน
จะเอาไปเราต้องต่อสู้กันหน่อย จะแก้ไขให้” จากนั้นหลวงปู่ก็สั่งพระ
และแม่ชีทำวิชาแก้โรคให้ และสุดท้าย..ลูกของพลตรีโสภณก็รอด
ชีวิต หายเป็นปกติอย่างเหลือเชื่อ

และอีกครั้งหนึ่ง ในช่วงที่คุณประชุมตั้งครม.ลูกคนที่ 2 ก็มี
อาการแพ้ท้องอย่างรุนแรง กินข้าวไม่ได้เลยถึงขั้นต้องเข้าโรงพยาบาล
นานเกือบเดือน แต่ก็ดีขึ้น จนหมอมาบอกว่า “เคสนี้..ต้องเอา
เด็กออก ไม่งั้น..แม่จะตาย”

จากนั้นหมอก็ยื่นเอกสารมาให้พลตรีโสภณเซ็นยินยอมเพื่อ
ให้รีบเอาเด็กออก เพราะหากช้ากว่านี้ แม่เด็กจะเสียชีวิต แต่พลตรี
โสภณก็ไม่ยอม จึงร้อนรรีบเดินทางมาราบหลวงปู่ว่า “ผม..ไม่
อยากฆ่าลูก แต่ถ้าไม่ฆ่าลูกก็เหมือนฆ่าแม่” ซึ่งหลวงปู่ท่านก็ตอบ
กลับว่า “เออ..ไม่ต้องฆ่าใครหรอก..จะเอาไว้ทั้ง 2 คน นั้นแหละ..!!!”
จากนั้นหลวงปู่ท่านก็ใช้วิชาธรรมกายช่วยชีวิต ซึ่งก็ปรากฏว่า
อยู่ ๆ คุณประชุมก็มีอาการดีขึ้นเรื่อย ๆ อย่างประหลาด จนหมอ
ตัดสินใจไม่ทำแท้ง และสุดท้าย..ก็รอดปลอดภัยทั้งแม่ทั้งลูก อย่าง
ที่หลวงปู่บอกจริง ๆ...

นอกจากเรื่องเจ็บไข้ได้ป่วยแล้ว **คนที่มีปัญหาเรื่องการคลอดลูกยาก** ก็จะมาราบขอบารมีหลวงปู่ ซึ่งเขาก็จะเอากล้วยน้ำว่าไปถวายให้หลวงปู่ท่านสอนวิชาธรรมกายให้ เมื่อหลวงปู่รับไปแล้ว ท่านก็เอาไปไว้ในมือท่าน จากนั้นท่านก็หลับตานิ่ง ๆ คุ้ยเดี่ยว แล้วก็ส่งกล้วยน้ำว่าคืน เพื่อเอาไปให้คนที่ จะคลอดลูกกิน ซึ่งก็เป็นเรื่องแปลกมาก คือ พอคนใกล้คลอดกินกล้วยน้ำว่าที่หลวงปู่สอนวิชาธรรมกายไปเท่านั้นเอง ปรากฏว่า คลอดลูกง่ายมาก ๆ เพราะแค่รู้สึกปวดท้องนิด ๆ ก่อนคลอดเท่านั้น และก็คลอดปรี๊ดออกมาเลย ซึ่งวิชาธรรมกายของหลวงปู่สามารถทำได้เกินกว่าศาสตร์ของแพทย์จะหยั่งถึง...

